

кава мечка наричатъ „стрѣвница“. Мечката става стрѣвница още и когато въ мѣстността, дѣто живѣе, има достатъчно храна на есень, та студовѣтъ я заварятъ безъ приготвено зимно легло.

Възрастнитѣ мечки спятъ винаги по отдѣлно, свити, съ глава обърната къмъ вратата на леговището. Женската, ако е имала прѣзъ лѣтото малки мечета, спи съ тѣхъ и съ едно двугодишно нейно мече, което прѣзъ лѣтото е помагало на майка си да отгледа малкитѣ. Въ този случай, майката лѣга близо до входа, задъ нея двугодишното мече — бабѣ — а задъ него малкитѣ. Ако мѣстото позволява, всѣко си нарежда свое отдѣлно легло, постлаено съ клончета, шума и др.

Спятъ мечкитѣ, а отъ дишането имъ отворѣтъ на леговището и ближнитѣ храсте се покриватъ съ скрежъ, по който ловцитѣ често познаватъ, дѣ ще намѣрятъ едъръ ловъ.

Зимѣ, кожата на мечитѣ ходила се напуква и почва да се лющи и пада. Навѣрно, мечката чувствува силна болка и сърбежъ, защото въ съня си сиучи ту едната си лапа, ту другата и рѣмжи.

Пълна господарка въ полярнитѣ страни, не прѣслѣдвана отъ никое друго сѣщество, освѣнъ отъ човѣка, бѣлата мечка не се бои отъ голѣмитѣ тамошни мразове и страшни бури. Скита тя по суша и по море, по ледовѣтъ и вълнитѣ на океана, а за защита и топълъ кѣтъ ѝ служи снѣгътъ, който е изобилень и покрива всичко въ онѣзи мѣста. Като разполага съ плячка, която може да улови въ всѣко врѣме, сѣверната мечка не спи зимень сънъ. Зимѣ тя прѣкарва сѣщо както и лѣтъ, като се приближава повече до брѣговетѣ. Само женската мечка, която ще има малки, си приготвя леговище подъ